

ELS ADOBS EN VERD

Cultius de vegetació ràpida que es tallen i es soterren al mateix lloc on s'han sembrat.

Podem fer la incorporació del cultiu quan està tendre (essent un adob en verd com a tal), o un cop ja s'hagi mort i acabat el cultiu (que ja no actuarà com a "adob").

En aquest sentit serà interessant tenir en compte la finalitat del nostre adobat:

a) Activar la vida microbiana (mineralització i alliberació de nutrients de la Matèria Orgànica del sòl), hi posarem adob tendre, ric en cel·lulosa.

b) Augmentar el contingut en humus l'incorporarem molt lignificat. Aquest seria el cas de la palla i el rostoll dels cereals.

Efectes beneficiosos

1. Estimulen l'activitat biològica.
2. Les arrels milloren l'estructura i treballen el sòl.
3. Protegeixen contra l'erosió
4. Subministren gran quantitat d'elements fertilitzants de fàcil assimilació.
(Nitrogen: lleguminoses, Potassi: crucíferes)
5. Alliberen substàncies orgàniques d'acció diversa sobre el conreu següent
6. Impedeixen la lixiviació de productes fertilitzants
7. Recolzen la lluita contra plagues i malalties
8. Limiten el desenvolupament de males herbes

Efectes secundaris de l'adob en verd

1. Pèrdua d'humus si es fa treball massa intensiu a l'estiu

2. Consum excessiu d'aigua en zones seques si es selecciona la varietat equivocada o excessiva fertilització.
3. **eventualment fracàs de les sèmres per manca d'aigua. Per això són més interessant en llocs de regadiu que no pas de secà.
4. Multiplicació de malalties o plagues en el cas de selecció de varietats i durada de cultiu equivocades.
5. Treball del sòl difícil i disminució en el rendiment del cultiu següent per excessiva massa vegetal de l'adob en verd i maneig
6. ** si s'aplica massa verd pot podrir-se (degut a la gran quantitat d'aigua). El millor és dallar, deixar assecar, i després incorporar.

QUATRE REGLES BÀSIQUES A TENIR EN COMPTE:

1. SEMBRA:

- pel control d'adventícies la dosi de sembra serà 20-50% superior
- Ep! Per cobertes permanents dosis inferiors, esperem la resembra
- Evitar rebrots.
- No sembrar contínuament el mateix adob en verd;
- No coincidir amb la família del conreu següent;
- Millor triar barreges.

2. PREPARACIÓ DE LA TERRA: ha de ser acurada i opcionalment es pot aportar 10 t/ha de fem → ja que es recuperarà al enterrar l'adob en verd

3. SEGUES:

- s'aconsella més d'una sega abans de l'enterrat definitiu, així ampliem el període de producció de biomassa, fixació de Nitrogen i altres nutrients, i les arrels airejaran el sòl
- El moment adequat de tall i incorporació serà entre la floració (nivell N màxim) i granat (teixits lignificats perquè produeixin humus)
- Cal segar i deixar "orejar" uns dies, després incorporar lleugerament
- per exemple: l'alfals, es pot segar a la primavera quan està florint (moment que s'han acumulat les reserves a les arrels i segar més endavant)

4. L'ENTERRAT FINAL:

- en estat avançat de vegetació, època corresponent al màxim de massa verda i nutrients, formació apreciable de lignina i cel·lulosa (base per la formació d'humus estable)
- Passes creuats de grades o de cultivadors molt superficials (10-15 cm)
- Si s'enterra quan a fet llavor i més lignificat augmentarà el contingut de matèria humificable i es ressebrarà!

Assegurar una descomposició aeròbica progressiva, i un grau de descomposició suficient abans del conreu següent.

QUINS CULTIUS UTILITZAREM COM ADOB EN VERD?

Tot i que es disposa d'un gran nombre d'espècies, les 3 famílies més utilitzades són lleguminoses, gramínies i crucíferes.

*Es poden utilitzar soles o acompanyades, sempre que l'associació sigui compatible

Lleguminoses: per la capacitat de fixar Nitrogen. Trèvol, veça sativa, veça villosa, trepadella, fenigrec, pedrerol, faves, tramussos, guixa, etc..

Gramínies: gairebé sempre associades a lleguminoses, permet obtenir més biomassa

Crucíferes: són rústiques i es poden usar com a plantes pioneres per començar el procés de regeneració de la terra, ja que les seves arrels penetren a terres dures i compactades. Tenen un ràpid desenvolupament, adequades quan disposem de poc temps, capacitat nematicida, bona mobilització de les reserves minerals del sòl (sobretot K), adaptabilitat als sòls pobres, aporten reserves minerals de capes profundes.

Ex: colza, nap, mostassa blanca o rave farratger (molt bones perquè apart inhibeixen la proliferació de nemàtodes patògens)

Altres cultius interessants:

- espinac (quenopodiàcies)
- gira-sol (compostes): resisteix la sequera i explora el subsòl.
- facèlia (*Phacelia tanacetifolia*, hidrofíl·làcies)
- el fajol (*Phagopyrum esculentum*, poligonàcies) són indicats en sòls bruts pel seu poder "netejanter". (secreten toxines desherbants). Té un creixement ràpid. Poc exigents (excepte en aigua). Vegetació abundant. Produeix molta massa radicular.